

Til det ærede Medlems Bemærkning om Gesandtskabets Skrivelse skal jeg kun sige, at det er jo ikke mig, der har fremdraget den her under Forhandlingen, men naar det ærede Medlem fremdrager den, maa jeg selvfølgelig omtale den. Jeg har ikke fremdraget den under Forhandlingerne. Jeg har fremdraget i min Skrivelse til Finansudvalget de rent positive Skridt, der er sket fra min Side. Jeg havde saa meget mindre Grund til at fremdrage Gesandtskabets Skrivelse, som jeg før, da jeg havde Ordet, ved Oplæsning har vist, at det, der var sket den Gang, var, at man hjemmefra fra alle Sider havde været enig om at tilraade ikke at følge det Forslag, der kom.

Jeg vil gerne bemærke, at for mit Vedkommende skal der ikke være det allermindste i Vejen for, at der kan udkomme en Hvidbog om alle disse Forhold; men saa er det vist rigtigt at faa efterset, at alle tidligere Skrivelser kommer med, for at man kan overbevise sig om, at ingen, hverken det ærede Medlem eller nogen anden, skal savne Skrivelser, som senere vilde vise sig at have nogen Interesse.

Ministeren for offentlige Arbejder (Slebsager): Jeg ved ikke, med hvilken Ret baade det ærede Medlem Hr. Rode og det ærede Medlem Hr. Hauge stadig væk taler om de planløse Kulindkøb fra Statens Side. Der er ikke Gnist af Ret til at tale om planløse Indkøb. Jeg har givet Oplysning om, at den Kulbeholdning, vi har ønsket at skaffe os, er skaffet til Priser, der ikke ligger over, men tværtimod under Markedsprisen, efter de Oplysninger, der foreligger i „Børsen“ i Dag. Der er ingen Kul købt til over § 34 pr. Ton, og det er oplyst i Dag fra Kulimportørernes Side, at Prisen i den første Del af Aaret var § 34 pr. Ton, cif Danmark, og senere § 36 pr. Ton, saa det er ikke vore Køb, der har drevet Priserne op.

Og hvor det ærede Medlem Hr. Rode faar de 50 Mill. Kr. fra, som Statsbanerne har tabt, var det ogsaa rart at faa en lille Smule Klarhed over. Det er vel ikke det ærede Medlems Mening, at vi skulde staa fuldstændig blanke og bare for Kul paa det Tidspunkt, vi befandt os paa for kort Tid siden. Det var dog lovlig dristigt at optræde saaledes selv efter det ærede Medlems Opfattelse.

Til det ærede Medlem Hr. Hauge, der søgte at kravle bort fra sine Udtalelser af 7. December, skal jeg sige at jeg gav

fuld Oplysning om Kulsituationen under Finanslovsforslagets første Behandling.... (Stemmer: Nej) Jeg ved ikke, om de Herrer ikke kan eller ikke vil læse, men hvis De læser i Rigsdagstidenden, vil De se, hvorledes jeg gav Oplysning om de Kulbeholdninger, vi laa inde med paa det daværende Tidspunkt. Jeg oplyste, at vi kunde holde denne Reservebeholdning pr. 1. April med de Køb, vi havde.... (Rode: Hvorledes forklares Statsministerens Udtalelse?).... Jeg synes, det ærede Medlem skulde vente, til han faar Ordet, der er ingen Grund for det ærede Medlem til at blive saa nervøs. Nej, Forholdet er det, at jeg havde givet klar Oplysning om disse Forhold ved Finanslovsforslagets første Behandling. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Hauge har sat sig ind i, hvad jeg meddelte ved den Lejlighed, det skal jeg lade være usagt, men jeg havde givet Oplysningerne, og paa Grundlag af de Oplysninger førtes Forhandlingen. Og da var det, at det ærede Medlem den 7. December sagde, at det var let nok at være bagklog. Det ærede Medlem skulde ogsaa i Dag erkende, at det i Dag er let at være bagklog.

Hauge: Jeg bestrider kategorisk Rigtigheden af, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder har givet os en Oplysning, som var af den Beskaffenhed, at den var tilgængelig ved umiddelbar Betragtning. Det fremgaar tilstrækkelig tydeligt af den Omstændighed, at Statsministeren ikke vidste Besked med, at man havde Kul længere end til 1. April, medens Forholdet er det, at vi har Kul et helt Aar længere frem i Tiden. Den højtærede Minister for offentlige Arbejder har ikke haft Held med sig, hvis det var hans Hensigt at give Oplysningen en saadan Form, at almindelige Mennesker kunde forstaa den. At han selv forstaa den, er der ingen Tvivl om. Jeg behøvede derfor heller ikke paa nogen Maade at unddrage mig Ansvaret for en Udtalelse, som jeg fremsatte i December Maaned overfor den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Den var velvillig; jeg vilde netop tilkendegive Ministeren, at jeg under ingen Omstændighed vilde stille mig kritikløst op mod ham. Jeg vilde give ham det, der tilkom ham, Retten til at købe nogle Maaneder frem i Tiden, selv om man saa bagefter kunde komme og sige, at det havde været bedre, om man ikke havde købt til disse høje Priser. Men den højtærede Minister vil forgæves rejse hele Landet rundt og søge hos Folk, der